

[Rager.]

Øjeblikket. Jeg bryder mig ikke om at se selv en lille Smule mere, selv et lidt større Skridt i Øjeblikket, naar jeg ikke føler, at det har saglig Bæreevne. Og dernæst: Dette Skridt er tilstrækkeligt i Øjeblikket. Det giver nemlig Sammenkoblingen efter § 8, der for mig er Alfa og Omega, og naar jeg faar det, blegner alt andet saa stærkt ved Siden deraf sagligt set, at et politisk Samarbejde ikke brister af den Grund.

Om det ærede Medlem Hr. Bouet ved jo saa udmærket, paa hvilket Grundlag det politiske Samarbejde finder Sted mellem Socialdemokratiet og Det radikale Venstre. (Bouet: Nej, det ved jeg ikke rigtigt). Naa, det ærede Medlem ved det ikke. Det er det ærede Medlems øjeblikkelige Glemsomhed — for det kan kun være en øjeblikkelig Glemsomhed —, eller jeg maa maaske have Lov til at bruge det finere Ord Distraction, der spiller ham et lille venskabeligt Puds, for det ærede Medlem ved saa udmærket godt, at de to Parti-ers Samarbejde føres paa det Grundlag formelt, at hvad man er enig om, gennemfører man, og hvad man ikke er enig om, lader man ligge. Nu er vi enedes om dette Skridt fremad, og det er vi selvfølgelig bundet til lige saa vel som Socialdemokraterne. Vi er enedes om dette Grundlag, og saa kunde det ikke falde os ind at ville begynde at røre ved det. Det ærede Medlem Hr. Bouet med den aabne Karakter og det ædle Sind er dog vel mere end nogen anden indforstaaet med, at en politisk Aftale skal holdes og skal holdes loyalt.

Men saa har — det indrømmer jeg — de Herrer Ændringsforslagsstillere vist mig det Hensyn at udforme Ændringsforslag af en sagligt set saa ringe Kvalitet — dette tør jeg udtale uden at støde det ærede Medlem, der jo ikke har udformet dem eller stillet dem, men kun i Tjensteiver er gaaet med til dem —, at jeg med den største Lethed kan afvise dem paa Grund af deres sagligt set ringe Valeur; og samtidig kan jeg hævde, at selv om de havde været lidt bedre, var de blevet afvist af politiske Grunde, hvilket det ærede Medlem Hr. Bouet med sin klare, lysende Forstand saa udmærket godt selv forstaaer.

Aksel Larsen: Det ærede Medlem Hr. Bouet forstod ikke min Vrede over Statsministeren og over det ærede Medlem Hr. Bomholt. (Bouet: Højere!). Jeg forstaaer ikke, hvorfor jeg skal have Pligt til at tale højere end saa mange andre. (Bouet: Jeg

vil gerne høre, hvad De siger). Det er noget andet. Man anerkender, at mine Udtalelser er mere interessante end de fleste andres, og saa er det rimeligt, at man forlanger, at ikke alene de, der sidder paa Gulvet, men ogsaa de, der sidder højere oppe, skal kunne høre dem.

Det ærede Medlem Hr. Bouet forstod ikke min Vrede over Statsministeren og over det ærede Medlem Hr. Bomholt, naar de vil lade Staten have Bestemmelsesret over Arbejdernes Lønninger, og sagde, at det var saa meget mere ubegribeligt, som Aksel Larsen efter Sigende er Kommunist — det er sivet ud —, og i Rusland er det jo Staten, der ordner den Slags Ting! Maa jeg først tillade mig en beskedent Bemærkning om, at jeg ved betydeligt mere om Løn- og Arbejdsforhold i Sovjetunionen end det ærede Medlem Hr. Bouet. Derfor skal det ærede Medlem ikke forsøge at provokere en Diskussion derom — ja, den vilde ikke blive tilladt under dette Punkt, men det ærede Medlem vilde komme kønt i Skoven under en saadan Diskussion. Dernæst skal jeg om selve Argumentet sige, at det var af en Karakter og en Vægt, saa selv det ærede Medlem Hr. Pürschel kunde have fundet paa det. Vi har hørt det saa tit, og Folk, som ikke begriber eller ikke vil begribe, at der er Forskel paa en kapitalistisk Stat som Danmark og en socialistisk som Sovjetunionen, er der jo intet Udkomme med.

Det ærede Medlem Hr. Christiani forklarede mig, at han haabede paa, eller Arbejdsgiverforeningen haabede paa, at frie og normale Forhold skulde komme tilbage; saa vilde denne statsstøttede Dumping høre op, og saa vilde alt være i Orden, naar man blot kendte Lønningerne i andre Lande! Jeg maa sige til det ærede Medlem, at det er typisk for danske Kapitalister og for danske Socialdemokrater, at de stadig væk tror og haaber paa, at normale Tilstande skal vende tilbage, at Kapitalismen skal faa en ny Blomstringsperiode. Det faar den imidlertid ikke, og det er derfor ganske overflødig at anstille saadanne Betragtninger.

Det ærede Medlem talte om Burmeister & Wain og forklarede, at det var et Selskab, som i Aarene indtil 1931 blev ledet med eminent Dygtighed og derfor formaede at konkurrere til Trods for, at deres Lønninger laa 17 pCt. over de tilsvarende i Udlandet. Skal vi tale lidt sagte om denne eminente Dygtighed! Det forekommer mig, at der dog er kommet tilstrækkelige Kendsgeninger frem til Belysning af denne eminente Dygtighed, saa det er bedst at gaa